

INDUSTRIE BEDUCHT VOOR EXTRA KOSTEN

Mogelijke heffing op onttrekking oppervlaktewater

Is de Kaderrichtlijn Water betaalbaar? Dat was de titel van de jaarlijkse waterdag van de VEMW, dit jaar gehouden in Den Bosch op 29 april. Gedeputeerde Onno Hoes van Noord-Brabant liet direct aan het begin duidelijk weten dat wat hem betreft water geen beperkende factor mag zijn voor de economische ontwikkeling. Voor de stroomgebieden moeten reële doelen vastgesteld worden en moeten de lasten goed verdeeld worden, aldus Hoes. De gedeputeerde vond de vraag hoe de uitvoering van de richtlijn betaalbaar gemaakt kan worden overigens belangrijker dan de vraag in de titel.

Fred Wagemaker van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat mocht de juist verschenen ambitienota bij de Kaderrichtlijn Water (zie de vorige H₂O) aan een zaal in het gebouw van Heineken vol VEMW-leden toelichten. Voor de industrie verwacht Wagemaker een flinke stijging van de (water)kosten, zoals overigens voor alle gebruikers, en mogelijk een nieuwe heffing voor de onttrekking van oppervlaktewater. De consequenties voor de industrie lijken hem overzienbaar. Wel vereist de Kaderrichtlijn Water van de bedrijven een aanzienlijke inspanning, aldus Wagemaker.

Henk Brons, directeur Water van VEMW, kritiseerde het voornemen om weer een heffing in te voeren op de winning van oppervlaktewater door de industrie, dit in het kader van het terugwinnen van kosten. De Nederlandse industrie gebruikt jaarlijks zo'n drie miljard kubieke meter (oppervlakte)water en voor de elektriciteitsopwekking nog eens een kleine zeven miljard kubieke meter. Voor de zuivering van afvalwater is volgens de ambitienota 0,2 tot 0,6 miljard euro per jaar nodig. Volgens STOWA gaat het echter om één tot twee miljard euro per jaar

(een verdubbeling tot verdrievoudiging ten opzichte van de huidige zuiveringskosten).

Constant van den Thillart, voorzitter van de Vereniging Industriewater in Noord-Brabant met zo'n 40 leden die garant staan voor circa 80 procent van de industriële wateronttrekkingen, herhaalde de kritiek van Brons inzake de eventuele heffing op het gebruik van oppervlaktewater. Voor de industrie moet, wat Van den Thillart betreft, voldoende grondwater beschikbaar zijn. Hij dacht zelfs aan de verplaatsing van grondwater uit gebieden met een hoge grondwaterspiegel naar verdroogde gebieden. Zijn organisatie kreeg het voor elkaar dat de provincie Noord-Brabant de grondwaterheffing voor de industrie minder verhoogde dan ze van plan was.

Lex van Dijk, directeur van het bedrijf Triqua, liet aan het einde van het officiële gedeelte van de bijeenkomst, de aanwezigen zien dat nog voldoende mogelijkheden bestaan tot water- en kostenbesparing. Hij noemde het polissen en hergebruik van effluent, het terugwinnen van waardevolle stoffen uit het afvalwater en -slib, het verbeteren van bestaande zuiveringen, het verwijderen van metalen en de reductie van slib. Vooral membraanfiltratie, in combinatie met biologische en/of chemische processen, zou daarbij toegepast kunnen worden. ☛

Proefonderzoek naar beheersing biofouling

Vitens, Waterbedrijf Groningen, Waterlaboratorium Noord en Waterleidingmaatschappij Drenthe zijn in maart begonnen met een proefonderzoek naar de beheersing van biofouling. Het onderzoek wordt met verschillende middelen uitgevoerd op vier kleinschalige RO-installaties (omgekeerde osmose).

Biofouling doet zich voor op installaties voor nanofiltratie en omgekeerde osmose. Op de membranen vormt zich een film met als gevolg productieverlies en schade aan de membranen. Deze moeten regelmatig worden gereinigd. Door het productieverlies stijgen de exploitatiekosten. Biofouling is niet volledig te voorkomen. In het proefonderzoek wordt daarom gezocht naar een manier om biofouling beheersbaar te maken tegen zo laag mogelijke kosten.

Het onderzoek vindt plaats op de productielocatie van BètaWater BV (van Waterleidingmaatschappij Drenthe) bij NORIT in Klazienaveen, waar demiwater wordt geproduceerd uit oppervlaktewater.

Sinds deze productielocatie in 2000 in gebruik genomen is, is sprake van biofouling op de RO-membranen. Op vier kleinschalige RO-installaties worden nu verschillende middelen getest die in staat zijn biofouling te beheersen. Als voedingswater wordt ultrafiltrat van de grootschalige installatie afgetapt. Een RO-installatie zonder maatregelen ter beheersing van biofouling fungeert als referentie. De chemicaliënleveranciers zijn direct bij het onderzoek betrokken. ☛

De kleinschalige RO-installaties.